

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/134/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

196/2011. (VII.6.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2011. március 2-án előterjesztett **panaszát** a 2011. július 6-án – dr. Kozma Ákos elnökhelyettes, testületi tag és Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében - megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Repülőtéri Rendőr Igazgatóság – vezetőjéhez

A Testület álláspontja szerint a vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, illetve alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2011. március 2-án, a Testület formanyomtatványán terjesztette elő panaszát a BRFK Központi Panaszirodáján, és kérte, hogy ügyét a Testület vizsgálja ki.

Előadása szerint 2011. február 28-án a Ferihegyi repülőtéren a „Rendelt TAXI-k” táblánál szeretett volna megállni, de mivel nem volt szabad hely, a már ott parkoló gépkocsik mellett állt meg másodikként, hogy az utasa csomagjait az autóba rakhassa. Az utas felvétele után távozni készült, amikor arra lett figyelmes, hogy a szolgálatot teljesítő rendőr megállásra és

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

várakozásra szólítja fel. A rendőr azt mutatta neki, hogy álljon a taxis droszt elé, a járművek elől elzárt területre, majd megkezdte az igazoltatását.

Az ellenőrzés után a rendőr közölte, hogy mivel a panaszos a járművektől elzárt területen várakozik, vagy 20 000 Ft pénzbírságot szab ki rá, vagy feljelentést tesz. Mindezt annak ellenére mondta, hogy a panaszos az említett területen a rendőr felszólítására állt meg. A panaszos ekkor közölte a rendőrrel, hogy csupán a parkoló autók mellett vette fel az utasait, ami mindössze 2-3 másodpercig tartott. A rendőr erre válaszul azt mondta, hogy a térfigyelő kamera rögzítette, mi történt, és hogy hol vette fel a panaszos az utast.

A panaszos ekkor arra is figyelmes lett, hogy egy harmadik rendőr videokamerát hoz, majd átadja azt a panaszossal szemben intézkedő társának. A panaszos ekkor megkérdezte, hogy mi szükség van a kézi kamerára, ha térfigyelő kamera mindent felvett, de kérdésére nem kapott választ. Az intézkedő rendőr és társa azonosító számukat a panaszbeadvány szerint ismertették a panaszossal.

A panaszos a fentiek alapján kéri, hogy a Testület folytasson vizsgálatot az ügyben. Annak során, a térfigyelő kamerák felvételeinek felhasználásával állapítsa meg, hogy megvalósult-e a rendőr által említett szabálysértés.

A panaszos jelzi, hogy kételkedik a térfigyelő kamera létezésében, és azt kéri, hogy ha a rendőrök által említett kamera valóban nem létezik, a Testület tegyen lépéseket a szabálytalanul eljáró rendőrök felelősségre vonása iránt.

A panaszos nem tartja jogszerűnek azt sem, hogy a rendőr szabályszegő magatartás tanúsítására adott neki utasítást, amely miatt utóbb felelősségének megállapítását kezdeményezte.

A fentiek alapján kéri az eset kivizsgálását.

2) A panaszos beadványában megjelölt egy tanút, aki utasaként az intézkedésnél végig jelen volt, és akinek nyilatkoztatása a panasz kivizsgálásához segítséget nyújthat.

A Testület tanácsadója telefonon, angol nyelven vette fel a kapcsolatot a panaszbeadványban megnevezett, – és mint utóbb megállapíthatóvá vált – cseh állampolgárságú személlyel, akit arra kért, kérdésekre válaszolva adja elő, mire emlékszik a panaszolt eseményekből.

Mivel a tanú úgy nyilatkozott, hogy hajlandó válaszolni az esettel kapcsolatos kérdésekre, a Testület tanácsadója 2011. június 7-én elektronikus levélben küldte el a felmerülő kérdéseket a tanúnak, és arra kérte, hogy 15 napon belül adjon választ. A levelet a tanú a küldés napján átvette, arra azonban jelen állásfoglalás elfogadásának napjáig annak ellenére nem reagált, hogy arra 2011. június 16-án a Testület tanácsadója újabb levélben emlékeztette.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

1) P. r. főrm. a panasz alapjául szolgáló eseményekkel összefüggésben 2011. április 13-án az alábbi tartalommal készített jelentést.

Előadása szerint 2011. február 28-án járőrszolgálatot látott el Ferihegy Nemzetközi Repülőtéren, járőrtársa B. r. főrm. volt. A rendőrök a reggeli órákban arra lettek figyelmesek, hogy az érkezési szinten, a termináltól távolabb eső útszakaszon, a „Rendelt taxi” feliratú tábla előtt, a forgalom elől elzárt területen egy taxi tartózkodik, épp utasát szállítja be. A rendőrök a taxihoz léptek, majd B. r. főrm. felszólította annak vezetőjét saját és az általa vezetett gépjármű iratainak átadására személyazonosságának megállapítása, valamint ellenőrzés céljából. Ezzel egy időben a rendőr felhívta a panaszos figyelmét az általa elkövetett szabálysértésre. A panaszos erre reagálva elmondta, hogy utasát nem tudta máshol beszállítani, mert az arra kijelölt helyek megteltek, majd beszállt a gépjárművébe, mondván, hogy a kért iratokat keresi, azonban a gépkocsi motorját a rendőrök kérésére nem állította le, hanem a járművet sebességbe rakta, és megpróbálta először előre, majd hátramenetben elhagyni a szabálysértés helyszínét. A rendőrök a panaszost a távozásban megakadályozták, aki így nem tudta magát kivonni az intézkedés alól.

Mindezek után a panaszos „üvöltve” szállt ki a gépkocsiból, és azt kérdezte, mit képzelnek a rendőrök magukról, az utasa egy fontos tárgyalásra érkezett, és az intézkedés miatt le fogja késni azt, aminek a költségeit be fogja hajtani a rendőrökön. Ezután, többszöri felszólítás után átadta a kért iratokat, közben azonban tovább kiabált, fellépése – a rendőr megítélése szerint – támadó jellegű volt, és igyekezett minden arra járó figyelmét felhívni arra, hogy őt rendőri atrocitás éri. A törzsőrmester közölte a panaszossal, hogy az általa elkövetett szabálysértés miatt helyszíni bírságot szab ki, minek összege 20 000 Ft, vagy szabálysértési feljelentést tesz. Felhívta továbbá figyelmét, hogy helyszíni bírságot csak abban az esetben szabhat ki, amennyiben a panaszos elismeri a szabálysértés elkövetését.

A panaszos válaszul – még mindig „ordítva” – közölte, hogy van rendőr a családjában, a fia ugyanis a rendőrség tagja, és tudja, hogyan kell ezeket a helyzeteket kezelni. Közölte továbbá, hogy nem követett el semmilyen szabálysértést, mivel a rendőrök állították őt a szabályszegés helyére. A rendőrök ekkor felhívták a panaszos figyelmét arra, hogy az intézkedés elején még elismerte a szabálysértést, és azzal magyarázta, hogy nem tudta máshol felvenni az utasát, a panaszos azonban azt állította, hogy ilyet nem mondott. Ezután a rendőrök felhívták a figyelmet arra is, hogy a repülőtér területén térfelügyelő kamerarendszer működik, amelynek felvételei felhasználhatóak az eset tisztázására. Ennek hallatán a panaszos láthatóan meglepődött, és jelezte, hogy a felvételeket ő is látni szeretné.

Időközben a főtörzsőrmester az adatokat az ügyeleten keresztül ellenőrizte, majd megkezdte azok rögzítését, míg a törzsőrmester a szabálysértésről fényképfelvételek készítésébe kezdett. Ezt látva a panaszos ismét kiabálni kezdett, hogy ha a rendőröknek lehet, akkor neki is, és mobiltelefonjával felvételeket akart készíteni a rendőrökről, akik azonban felhívták rá a panaszos figyelmét, hogy nem fényképezheti őket, az intézkedés végén módja lesz azonban feljegyezni az eljáró rendőrök nevét és jelvénytípusát.

A rendőrök a továbbiakban tájékoztatták a panaszost, hogy lehetősége van nyilatkozni anyagi és szociális helyzetéről, és hogy a válaszokat a szabálysértési hatóság méltányolható körülményként értékelheti a szankció megállapításánál. Ezzel a lehetőséggel a panaszos élt, azonban mikor a rendőrök havi bruttó jövedelméről, valamint a munkahelye címéről kérdezték, félvállról, lekezelően azt válaszolta, hogy ha érdekli a rendőrséget, keressék meg

az interneten. A panaszos megtagadta az igazoltató lap aláírását is arra hivatkozva, hogy a rendőrök hazudnak. Jelezte továbbá, hogy utasát fogja felkérni tanúskodni, mivel ő a rendőrök miatt fogja lekésni a tárgyalását.

A főtörzsőrmester meg kívánja jegyezni, hogy az utas feltehetően semmit nem értett az esetből, mert nem beszélt magyarul. Adatait a rendőrök rögzítették, majd elmondták neki angolul, hogy ellenőrzés céljából intézkedtek, és ha a későbbiekben szükség lesz rá tanúként, megkereshetik. A panaszos ekkor közölte a rendőrökkel, hogy a fia segíteni fog neki abban, hogy a történeteknek ne legyen következménye. A főtörzsőrmester hozzáfűzi, hogy az intézkedés során mind ő maga, mind a társa kulturáltan, a szabályoknak megfelelően viselkedtek, a panaszos magatartása ezzel szemben végig támadó jellegű és arrogáns volt. Az adott időben és helyen a panaszosnak lehetősége lett volna szabályos helyen megállni, és az utasát ott beszállítani, amihez az utasnak kb. 10 méterrel kellett volna többet sétálni.

A rendőr rögzíti továbbá, hogy a Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér publikus területén térfigyelő kamera rendszer ténylegesen működik, annak felvételeit tudomása szerint 30 napig őrzik meg. Mivel az adott szabálysértést rendőrség által rendszerezített, nem hitelesített fényképezőgéppel a helyszínen a rendőrök rögzíteni tudták, ezen felvételek beszerzése nem volt indokolt.

2) A panaszos ellen 2011. február 28-án B. r. törzsőrmester az alábbi tartalommal tett feljelentést.

A szabályszegés 2011. február 28-án történt, és a panaszos magatartása a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 18. § (1) bekezdés k) pontjába ütköző szabálysértést valósított meg.

A törzsőrmester az említett napon, 8 óra 40 perckor, Ferihegy Nemzetközi Repülőtér 2A érkezési szintjén vont a taxiként működő és a panaszos által vezetett személygépkocsit, mivel a forgalom elől elzárt területen várakozott és vette fel az utasát.

Az intézkedés megkezdésekor a rendőr felszólította a panaszost, hogy a motort állítsa le, és okmányait adja át. Ennek azonban a panaszos nem tett eleget, a gépkocsit sebességbe rakta, és próbálta elhagyni a szabálysértés helyszínét. A rendőr ekkor újabb felszólítást közölt arra vonatkozóan, hogy a panaszos a megkezdett cselekményt fejezze be, és adja át az iratokat, aminek a panaszos végül eleget tett. A rendőr ezután közölte a panaszossal, hogy a fia is rendőr, és jelentsék fel nyugodtan, a fia majd elintézi. A rendőr utal rá, hogy a panaszos az intézkedés kezdetétől fogva arrogánsan viselkedett, támadó jelleggel lépett fel az eljáró rendőrrel és társával szemben, őket több alkalommal hazugnak nevezte, és azt mondta, hogy a rendőrök állították őt a lezárt területre.

A rendőrök a szabályszegésről fényképfelvételeket készítettek. Az intézkedés befejezésekor pedig a törzsőrmester közölte a panaszossal, hogy szabálysértési feljelentést tesz ellene, amit a panaszos nem volt hajlandó tudomásul venni, és aminek hallatán szitkozódott.

A rendőr utal rá, hogy a panaszos anyagi és szociális helyzetéről nyilatkozni kívánt, de amikor a havi jövedelmére vonatkozó kérdést tettek fel neki, arra érdemi választ nem adott.

Az igazoltató lap aláírását a panaszos szintén megtagadta kijelentve, hogy a rendőrök hazugságait nem írja alá.

A panaszos jelezte továbbá a rendőröknek, hogy utasát, egy szlovák állampolgárt fogja megkérni arra, hogy tanúsítsa az igazát, aki erre biztosan hajlandó lesz, mivel az intézkedés miatt ő is el fog késni egy tárgyalásról.

3) Az intézkedéssel összefüggésben rögzített felvételeket a Repülőtéri Rendőr Igazgatóság igazgatójának tájékoztatása szerint az Rtv. 42. §-a alapján a rendőrség törölte.

Ennek ellenére a rendőrségi iratokhoz csatolva a Testület négy fényképfelvételt kapott meg, amelyen a panaszossal szembeni intézkedés látható, illetve az, hogy a panaszos a gépkocsijával forgalom elől elzárt területen áll.

III.

1) A panaszos által előadott sérelmek kapcsán a Testület mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy hatásköri szabályai alapján valamennyi panaszosi sérelem vizsgálatát elvégezheti-e.

A Testület eljárását az Rtv. a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”.

Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat-csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fentiekkel ellentétben a rendőrség szabálysértési hatóságként történő fellépését – ennek keretében szabálysértési bírság kiszabását – a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény, továbbá az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet szabályozza. Ennek értelmében a szabálysértési eljárás keretében kiszabott bírság ellen az érintett jogorvoslattal élhet, kifogást terjeszthet elő, majd az ügyben tárgyalás tartását kérheti.

A fentiek alapján megállapítható, hogy a rendőrség szabálysértési hatóságként történő fellépését a Testület nem minősítheti, afölött semmiféle kontrollt, felügyeletet nem gyakorolhat. Emiatt nem járhat el a Testület annak érdekében sem, hogy a panaszossal

szemben kiszabott bírság jogszerűségét vagy jogszerűtlenségét megállapítsa, vagy a bírság összegét megváltoztassa.

A panasz azon része kapcsán tehát, amelyben a panaszos annak megállapítását kérte a Testülettől, hogy az események alapjául szolgáló szabályszegést elkövette-e, a Testület hatáskör hiányában érdemi vizsgálatot nem folytathatott.

A Testület a panaszeljárás keretében vizsgálhatta ugyanakkor az érintett rendőrök magatartását, vagyis azt, hogy a panaszost indokoltan vonták-e rendőri intézkedés alá, és eljárásuk egyebekben megfelelt-e a tisztességes eljárás követelményeinek.

Az eljárás során a Testület megállapította, hogy a panaszolt intézkedések érintették a panaszosoknak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. §-ának (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvéből levezethető tisztességes eljáráshoz és az 59. § (1) bekezdésében rögzített személyes adatok védelméhez való alapvető jogát az alábbiak szerint.

2) A Testület a fentiek alapján megvizsgálta, hogy a rendőrök jogszerűen vonták-e a panaszost intézkedés alá.

A panaszos előadása szerint a sérelmezett események alkalmával a Ferihegyi repülőtér egyik termináljának érkezési oldalán, a „Rendelt TAXI-k” táblánál szeretett volna megállni, de mivel nem volt szabad hely, a már ott parkoló gépkocsik mellett állt meg másodikként, hogy az utasa csomagjait az autóba rakhassa. Az utas felvétele után távozni készült, amikor arra lett figyelmes, hogy a szolgálatot teljesítő rendőr megállásra és várakozásra szólítja fel. A rendőr azt mutatta neki, hogy álljon a taxis droszt elé, a járművek előtt elzárt területre, majd megkezdte az igazoltatását. Az ellenőrzés után a rendőr közölte, hogy mivel a panaszos a járművektől elzárt területen várakozik, vagy 20 000 Ft pénzbírságot szab ki rá, vagy feljelentést tesz. Mindezt annak ellenére mondta, hogy a panaszos az említett területen a rendőr felszólítására állt meg.

A rendőrségi iratokban a rendőrök ezzel szemben arról számolnak be, hogy járőrszolgálat ellátása során arra lettek figyelmesek, hogy a termináltól távolabb eső útszakaszon, a „Rendelt taxi” feliratú tábla előtt, a forgalom előtt elzárt területen egy taxi tartózkodik, épp utasát szállítja be. A rendőrök a taxihoz léptek, majd B. r. törm. felszólította annak vezetőjét saját és az általa vezetett gépjármű iratainak átadására személyazonosságának megállapítása, valamint ellenőrzés céljából. Ezzel egy időben a rendőr felhívta a panaszos figyelmét az általa elkövetett szabálysértésre.

a) Azzal összefüggésben, hogy a panaszos magatartását miként vizsgálhatja, a Testület fontosnak tartja rögzíteni az alábbiakat.

A fent utalt jogszabályhely – az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése – a Testület hatáskörét az Rtv. V. fejezetében szabályozott intézkedésekre, a VI. fejezetben szereplő kényszerítő eszköz-alkalmazásokra, valamint a IV. fejezetben szereplő általános elvekre korlátozza. Ennek értelmében a Testület hatáskörén kívül esik annak megállapítása, hogy a panaszos elkövetett-e a rendőri intézkedést megelőzően szabálysértést.

A Testület ugyanakkor utal töretlen gyakorlatára, miszerint azt vizsgálnia kell, hogy a szabálysértés elkövetésének az adott intézkedéshez szükséges fokú gyanúja fennállt-e. Abban az esetben ugyanis, ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény alapvető értékelését akkor, amikor a rendőrség jogalapként szabálysértés gyanújára hivatkozik, az alapjog-korlátozás vizsgálata kiüresedne. Ebben a körben a Testület az alábbiakat rögzíti.

b) A felek előadása megegyezik abban, hogy a rendőri intézkedés alapjául a panaszos azon magatartása szolgált, hogy utasát nem a rendelt taxit számára fenntartott parkolóhelyek egyikén vette fel, igaz a panaszos szerint mindez a parkoló gépkocsik mellett az úttesten, a rendőrök szerint pedig a forgalomtól elzárt területen zajlott.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése értelmében „a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak”. A Szolgálati Szabályzat 3. § (1) bekezdése egyértelművé teszi, hogy az intézkedési kötelezettséget megalapozza a szabálysértések észlelése is: „bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyen hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.”

A panaszos magatartása miatt tett szabálysértési feljelentés a KRESZ 18. § (1) bekezdés k) pontjára utal, az abban foglalt rendelkezések megsértésének gyanúját állapítja meg. A 18. § (1) bekezdés k) pontja szerint a járműforgalom elől elzárt terület útburkolati jellel jelzett területre járművel ráhajtani tilos.

A Testület emellett utal a KRESZ 40. §-ának (1) bekezdésében rögzített azon előírásra, miszerint a járművel megállni csak az úttest menetirány szerinti jobb szélén, azzal párhuzamosan, egy sorban szabad.

A panaszosi és a rendőri előadás, valamint a vonatkozó jogszabályi rendelkezések összevetéséből megállapítható, hogy a panaszos magatartása – saját elmondása alapján is – felvetette szabályszegés elkövetésének gyanúját (bár ez a szabálysértés eltér attól, amely miatt a rendőrök végül feljelentést tettek).

A fent rögzítettek értelmében a Testületnek nem feladata, hogy a szabálysértés elkövetését megítélje, ugyanakkor arról döntést kell hoznia, hogy a szabályszegés elkövetésének az adott helyzetben fennállt-e a rendőri intézkedés foganatosítására okot adó, alacsony szintű gyanúja.

A Testület ebben a kérdésben a felek elmondása alapján arra a megállapításra jutott, hogy a panaszos magatartásával kapcsolatban – a panaszos által elmondottak szerint is – felmerülhetett a közlekedési szabálysértés elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely az alábbiakban vizsgált rendőri intézkedés alapjául szolgálhatott.

3) A panaszos igazoltatása kapcsán a Testület az alábbiakat szögezi le.

Az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése alapján a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

Kétségtelen, hogy szabálysértés elkövetésének gyanúja esetén megvalósul a közrend védelme iránti olyan igény, amely a vélelmezett elkövető azonosítását szükségessé teszi. Ez a követelmény a rendőrök eljárásának a konkrét esetben is jogalapot teremtett.

A közrend védelme érdekében tehát a panaszos igazoltatását a Testület jogszerűnek minősítette, és azzal összefüggésben személyes adatok védelméhez való jogának sérelmét nem tartotta indokoltnak megállapítani.

4) A panaszos az vele szemben foganatosított intézkedést azért sem tartja jogszerűnek, mert állítása szerint a rendőr adott neki utasítást a szabályszegő magatartás tanúsítására, vagyis arra, hogy a parkoló gépkocsik mellől álljon le a forgalomtól elzárt területre.

A rendőrségi iratok tanúsága szerint az eset nem a panaszos előadása szerint történt, akkor ugyanis, amikor az intézkedő rendőrök a panaszost észrevették, már a forgalomtól elzárt területen állt.

A kérdés kapcsán a Testület utal az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdésében rögzített követelményre, miszerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait, továbbá az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdésében foglaltakra, vagyis hogy a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően intézkedni.

Bizonyos tehát, hogy a panaszossal szemben intézkedő rendőr jogszerűen nem szólíthatta fel a panaszost arra, hogy a forgalom előtt elzárt területre álljon az intézkedés idejére, az ugyanakkor, hogy erre valóban sor került-e, a rendelkezésre álló információk ismeretében nem volt megállapítható.

A panaszos és a rendőrök előadásában mutatkozó ellentmondás feloldásában alapvető jelentősége lett volna a panaszos utasa nyilatkozatának, hiszen ő az intézkedés során végig jelen volt, az eseményeket nyomon követte, a Testület kérésére ugyanakkor a történések pontos menetéről nem volt hajlandó beszámolni. Nem tudta továbbá beszerezni a Testület az eseményekről rögzített videofelvételeket sem, amelyek az ellentmondás feloldásához szintén használhatók lettek volna.

A fentiek alapján a Testület azt, hogy a panaszost a rendőr jogszerűtlen cselekményre szólította-e fel, és ezáltal a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának a megsértését megvalósította-e, a panasz eljárás keretében nem tudta megállapítani.

5) A panaszos kérte a Testületet, hogy állapítsa meg, létezik-e a rendőrök által hivatkozott térfigyelő kamera. A beadvány megfogalmazásából egyértelmű, hogy a panaszos nem az esetleges kamera létezését kifogásolja, és azt, hogy azzal esetleg róla felvételeket készítettek, hanem azt, hogy – álláspontja szerint – ezzel kapcsolatban valótlan tájékoztatást kapott.

A rendőri jelentés ellentmond annak a panaszosi állításnak, hogy a rendőrök a térfigyelő kamera felvételeire hivatkoztak a panaszossal való kommunikációjuk során, hiszen ebben az esetben nem lett volna szükséges részükről a fényképfelvételek elkészítése.

A Testület ezért nem tudta megállapítani a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, hogy a rendőrök részéről elhangzott-e ilyen kijelentés, minthogy pedig egy esetleges térfigyelő kamera létét a panaszos önmagában nem sérelmezte, így a Testület nem vizsgálta, hogy a hivatkozott helyen térfigyelő kamera egyébként működik-e.

IV.

A Testület megállapítása szerint a panaszos igazoltatása akkor is indokolt volt, ha az események az általa elmondottak szerint játszódtak le, így a személyes adatok védelméhez fűződő joga nem sérült. A Testület ugyanakkor bizonyítottság hiányában nem tudta megállapítani a panasz egyéb részeinek megalapozottságát, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint az ügyet az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez áttette.

Budapest, 2011. július 6.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag